A°. 1840. — N°. 77.

DONDERDAG, 24 SEPTEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 21 September 1840.

Van wege Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1°. Aan de Slavin *Apolonia*; toebehoord hebbende aan JOHANNA HENRIETTA- en ELISABETH MARGARETHA FAVEREIJ.

2°. Aan de Slavin *Laurence* en haar Kind *Hellen*; toebehoord hebbende aan den Boedel wijlen CRUICKSHANK, doch bekend gestaan hebbende ten name der Plantaadje *Paradese*. — En

3°. Aan de Slavinnen *Sarafina*, *Adjuba*, *Quassiba*, *Cato* en *Rosetta*; toebehoord hebbende aan den Boedel wijle ROSETTA van DIRECTIE; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. APPOLONIA JOHANNA van FAVEREIJ.

2°. LAURENCIA GOODWILL.
HELENE GOODWILL.

3°. SERAFINA BERGRUG.
JOHANNA BERGRUG.
CHRISTINA BERGRUG.
CATHARINA BERGRUG.
ALBERTINA ROSETTA BERGRUG.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 22 September 1840.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 17den dezer maand, No. 1422 | 1242, is, vermits het vertrek uit de divisie *boven Cottica* en *Perica*, van den Heer J. F. DE FRIDERICI, aan denzelven verleend EERVOL ontslag als *Eerste Luitenant* derzelve Divisie, en in diens plaats benoemd en aangesteld, de *Oud Eerste Luitenant* J. A. SERQUET.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 22 September 1840.

(33841) THEODOR CORDUA, heeft op heden aanteekening gedaan, van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie, alsmede voor ADOLPH FERDINAND, minderjarige Zoon van CORNELIA HEUFT.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIEN.

VIERDE OPROEPING.

(30115) De fungerende Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*, maakt hun die het aangaat mits deze bekend, dat de likwidatie der *GOEDEREN*, gered van het voor de rivier *Marowijne*, in de maand Februarij jl. gestrand Nederlandsch Koopvaardij-Schip *Catharina Jacoba*, Schipper E. G. PEKELDER, is afgeloopen, en dat door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, kopijen der Rekening en van eenige verdere stukken, zijn overgezonden naar het Ministerie van Kolonien, ten einde belanghebbende in de gelegenheid te stellen, aldaar de noodige informatien in te winnen.

Hij roept tevens op degenen, welke daartoe regt vermeenen te hebben, om binnen *een jaar en zes weken*, na den datum der eerste aankondiging, op het zuivere provenu dezer Goederen, hunne reclame ten zijnen burele te doen gelden, bestaande dit provenu uit de volgende Gelden, onder decort van het aandeel in de kosten dezer oproeping.

Het zuiver montant van het Gasco en den Scheeps-Inventaris	f 737,11.
» » » » de geredde Goederen, onder merk DI	» 1659,29^{5}.
» » » » » » » » » DL	» 1147,08^{5}.
» » » » » » » » » LP een Anker.	» 549,10.
» » » » » » » » » AI DP	» 288,05.
» » » » » » » » » W	» 38,29.
» » » » » » » » » BB	» 22,34.
» » » » » » » » » BS	» 9,19.
» » » » » » » » » B	» 8,40.
» » » » » » » » merken niet meer zigtbaar	» 1999,23^{5}.
Totaal	f 6458,09^{5}.

Paramaribo, den 22 September 1840.
De fungerende Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*,
P. FIERS SMEDING.

(33830) De fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen na den 29sten dezer, aan de Crediteuren van de Boedels: C. L. JACOT DES COMBES, C. A. FISCO; ADr. NIJS, BLANKA DAVILAAR, M. C. BADER; de *absente* SUSANNA E. NAHAR, PRINCES van JOHANNA van NOOITGEDACHT, FLORA van FERDINAND van BROUWER, JAN TUIN, CANDASIE van D. N. GOEDE, A. P. S. BARBE, WILLEMIJNTJE van DE KRIJFF en ABIGAEL ROBLES DE MEDINA, Wed. A. FERNANDES (3de repartitie, de hun competerende Penningen uitbetalen.

Paramaribo, den 23 September 1840.
De fungerende Curators voornoemd,
J. O. N. ENGELBRECHT.
CHs. LIONARONS.

(33816) Op autorisatie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen fungerende CURATORS, bij inschrijving verkoopen:

81 Balen Heele
27 » Gebroken
5 » Gruis
1 Baal Zwarte
} KOFFIJ,

van de Plantaadje *Vrouwenvlijt*, voor het *halve* aandeel; aankomende den Boedel A. H. A. MAMIN.

Zullende de inschrijvings-billetten ter *Gouvernements Secretarij*, worden aangenomen, tot *HEDEN*, des voormiddags ten 10 ure.

De Kooper of Koopers zal of zullen voor iedere ledige baal f 1-20 moeten betalen.

Paramaribo, den 24 September 1840.
De Secretaris *ad-interim*,
F. C. COBLIJN.

(33829) Van wege het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, wordt bij deze ter kennisse van de daarbij belanghebbenden gebragt, dat JAEN LOUIS VICTOR KARSSEBOOM, als gemagtigde van den uitlandige CAROLINA MARIA SCHOUTEN, echtgenoot van Mr. A. F. LAMENS, zich bij rekeste aan het Collegie heeft gewend, met verzoek dat aan hem mag worden af- en overgegeven, *een vierde* gedeelte in den Boedel HENDRIK SAMUEL SCHOUTEN, zoo mede de *helft* in den Boedel GERRIT CAREL FRANÇOIS SCHOUTEN; zullende wanneer daartegen geene opposition mogten inkomen, door welgemeld Collegie na verloop van *zes* weken, daarop worden gedisponeerd, als hetzelve vermeenen zal te behooren.

Paramaribo, den 21 September 1840.
De Secretaris *ad-interim*,
F. C. COBLIJN.

 (32087) De vroeger geannonceerde verkoop der PLANTAADJES *ANNA MARIA* en *L'EMBARRAS EN VENLO*, met alle derzelver SLAVEN en verdere APen DEPENDENTIEN, zal alnu plaats vinden op Vrijdag den 2den October e. k., door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER; — zullende de inventarissen, benevens de bewijzen van eigendom en koop-condition, *drie* dagen voor den verkoopdag ter *visie* van gegadigdens liggen.

Paramaribo, den 23 September 1840.
J. L. V. KARSSEBOOM qq.
Hs. KLINT qq.

(33823) De vroeger geannonceerde verkoop van het *HUIS* en *ERF*, aan de *Wagewegstraat*, bekend onder La. B. No. 116; aankomende den Boedel wijlen W. G. TELTING, zal alnu plaats hebben op aanstaande Donderdag den 1 October, des namiddags ten *vier* ure, door- en ten huize van den Vendumeester S. F. FLU.

Paramaribo, den 23 September 1840.
J. G. WEIJNE qq. c. s.

(32101) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *MORGEN* om 9 uren, verkoopen:
BAKKELJAUW in vaten, *halve* vaten BLOM en andere PROVISIEN en STUKGOEDEREN, WANE- en KOPIE PLANKEN en PLATEN.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, het Schip de Goede Vrede, Kapt. C. Zaal, van Amsterdam, hebbende 51 dagen reis; Passagiers: de Heeren J. L. Schäffer, H. D. Detering en J. W. Koert.

UITGEKLAARD.

Den 19den, het Schip Astrea, Kapt. J. A. de Lang, naar Amsterdam; lading: 204 vaten Suiker, 102 balen schoone- en 28 dito vuile Katoen en 67 ries Inlandsch Hout.

Idem, de Engelsche Schoener Guiana, Kapt. C. Rachel, naar Demerary.

Mengelingen.

Bernard en Mouton.

(Vervolg en slot van No. 76).

Bernard moest slechts twee honderd uren verre reizen. Vrolijk begaf hij zich op weg: zijn pas hing in een blikken kokertje om zijn' hals. De drie *louizen* staken in een' gordel, dien hij om de bloote lendenen droeg.

Hij ging immer door en bekreunde zich weinig om vermoeijenis, regen of wind. Hij zeide bij zich zelven, dat hij Mouton, zijn' ouden vriend, zijn' besten makker, zoude wederzien: hij stelde zich hun beider blijdschap voor: hij overdacht, welk een heerlijk leven zij voortaan te zamen zouden leiden.

Deze en dergelijke denkbeelden gaven hem telkens nieuwen moed. Den twintigsten dag kwam hij te Parijs. Hij was vermoeid of liever uitgeput. Maar in een' adem liep hij door naar den hondendoctor.

De hondendoctor was niet te spreken. Bernard moest wachten, hij vroeg naar zijn' hond: de knecht — een nieuw aangekomene, — kende Bernard niet. Hij antwoordde, dat hij niemand bij de hondenhokken mogt laten, zonder eene uitdrukkelijke vergunning des doctors.

»Kent gij mijn' hond niet?" vroeg Bernard: »hij heet Mouton.»

»Neen,» antwoordde de knecht: »hier heeten alle honden *Pst!*..»

»Hij is geel van kleur en heeft een' witten poot.»

»Wij hebben op het oogenblik acht gelen, en ik let nooit op de pooten, vriend.»

Bernard liep in de antichambre heen en weder: het hevigste ongeduld folterde hem.

»Vriend,» zeide de knecht eindelijk. »Ge kunt binnen gaan.»

Bernard stortte naar binnen. Hij had anderhalve *louis d'or* overgehouden: hij hield ze in de hand.

»Mijnheer,» zeide hij tot den hondendoctor, »ik kom Mouton terughalen.»

De man herkende hem niet.

»Heet uw hond Mouton?» — »Ja.»

»Wanneer hebt gij hem hier gebragt? »Zaturdag den 3 Februarij 1827.»

»Hoe is zijn signalement? — »Geel: een witte poot.»

»Ha ja! daar staat hij aangeteekend. Mouton, geel, gladharig, witte pooten, die is het. Uw hond is vijf dagen geleden verkocht. Zijn kostgeld werd niet meer betaald.»

Bernard was bijkans nedergezegen: Hij herhaalde met ontzetting:

»Verkocht!»

»Ja, verkocht: zijn kostgeld werd niet meer uitbetaald. Hij was mij twaalf francs schuldig, de verkoop heeft er maar acht opgebragt, dus blijft gij mij vier verschuldigd waarvan ik u een quitantie zal opmaken.

»Waar is....» »De quitantie? een oogenblik geduld."

»Waar is Mouton?" — »Weet ik het?" Bernard greep den Esculaap bij den arm.

»Indien gij mij niet zegt, waar gij Mouton hebt gelaten, verworg ik u."

»Rue Regrattière: het nommer weet ik niet, en den naam des koopers ook niet. Laat mij dan toch los."

Bernard snelde naar de Rue Regrattière: tienmaal liep hij die straat op en neder: maar het was Zondag, alle huizen waren gesloten. Hij sliep in eene kleine herberg nabij die straat, of liever hij sliep niet. Hij was te zeer verontrust om te slapen. Den volgenden morgen was hij met het krieken van den dag reeds weder ter been, en in de Rue Regrattière. Hij bleef voor alle winkels staan, ondervroeg de portiers, en bekwam meer toesnaauwingen dan antwoorden.

Den tweeden dag kwam hij voorbij een' spijkersmid. Een der knechts riep Medor! Toen hij een' hond hoorde roepen keerde Bernard zich om: die hond was Mouton.

Het dier sprong uit den winkel en naar zijn' meester. Het huilde van blijdschap. Bernard nam Mouton in zijne armen en omhelsde hem weenende.

De spijkersmid floot Medor, en Medor, die weder Mouton was geworden, die weder de vriend was van zijn' vriend Bernard, deed even als of hij het niet hoorde. De smid naderde, en gaf den hond een' schop. Bernard gaf den smid een' vuistslag, die dezen deed suizebollen. De knechts schoten toe, om hunnen baas bij te staan, het gevecht werd hevig, de wacht kwam tusschen beiden, Bernard sliep dien nacht in den kerker der *prefectuur*.

Den volgenden dag verscheen hij weder voor den winkel des spijkersmids, deze ontving hem met eene dreigende houding.

»Ik kom niet om twist te zoeken," zeide Bernard; »integendeel, ik kom u verzoeken mij eene dienst te bewijzen. Eerst wil ik u om vergeving vragen voor mijne oploopendheid van gisteren; maar, neem het mij niet kwalijk, die hond behoort mij."

»Wat," schreeuwde de spijkersmid, »behoort die hond aan u? neemt ge mij dan voor een' dief? Ohe! Martin, waart gij er niet bij, toen ik acht francs in deugdelijke kroonen voor Medor hebt betaald?"

»Mijnheer, ik wil niet zeggen, dat heden die hond niet uw eigendom is, want gij hebt hem gekocht en betaald, maar te voren behoorde hij mij, en, als ik u bidden mag, zoo sta mij hem weder af.»

»Neen," was het antwoord. Medor is mij hoogst nuttig; lang heb ik vruchteloos een' hond gezocht, die voor mijn werk geschikt was; en nu, dat ik er eindelijk een aan heb gewend, zoude ik dien weder moeten afstaan?

Op dit oogenblik ontwaarde Bernard zijn' vriend Mouton; de hond deed een rad in beweging blijven, door tegen hetzelve op te loopen.

Bernard werd week op dit gruwzame schouwspel.

»Mijnheer,» zeide hij weder, »ik bied u twintig francs!»

»Ik dank u, ik heb Medor gekocht, de hond is mijn. En dan, wil ik mij ook niet van een zoo nuttig dier ontdoen; ter gunste van een' man, die mij gisteren wilde doodslaan."

»Het doet mij waarlijk leed, dat het zoo is toegegaan, maar gij hebt begonnen.»

»Wat zegt ge daar? heb ik begonnen? ik had niet eens [illegible] op u geslagen, eer gij mij als een' vlegel te lijf kwaamt.»

»Gij hebt Mouton een' schop gegeven.»

»Heb ik het regt niet met mijn' hond te doen, wat ik goedvind. Hij had straf verdiend; hij kwam niet toen ik floot."

»O!» hernam de soldaat, »wij hadden elkander ook in geen jaar gezien.»

Mouton uitte een' akeligen gil.

Bernard wilde den winkel binnen: de smid hield hem tegen.

Bernard sloot zijne vuist, maar hij bedwong zich.

»Mijn Hemel! wat scheelt Mouton?»

»Waarschijnlijk heeft hij u gezien, zijnen pligt vergeten en eene kastijding verdiend.

»Mijnheer, ik bied u vijf en twintig fr.: het is alles, wat ik bezit: ik zal bedelen om naar mijn corps terug te keeren, maar wat raakt mij dat, als ik Mouton bij mij heb. Zie daar neem dit geld, ik smeek het u."

De smid aarzelde. Bernard hield zijn adem in, maar de wrok nam de overhand, de handwerksman zeide vast besloten:

»Neen ik wil niet, en al boodt gij mij honderd francs, zoudt ge hem nog niet hebben."

Bernard wilde spreken, de smid keerde hem den rug toe, zijne knechts joegen den ongelukkige van daar.

Den dag daarop zwierf hij nogmaals om en voor de werkplaats. Mouton kermde toen hij zijn' meester zag, maar ditmaal bespeurde Bernard, waarom. Toen het dier hem bemerkte bleef het staan, het rad dus ook, en de werkgast, in zijn arbeid gestoord, prikte den nalatigen hond met eenen gloeijenden spijker. Mouton begon weder te draaijen, Bernard wilde nogmaals den winkel binnen. Mouton hield weder op, en werd weder door marteling aan zijnen pligt herinnerd. Bernard verwijderde zich hopeloos. Hij kon zelf zijn' vriend niet ter sluik aanschouwen, zonder dien aan wreede pijniging bloot te stellen.

Den volgenden dag kwam hij niet weder.

En toen?"

»Men zag hem niet meer. Niemand weet, wat er van hem is geworden."

(Avondbode).

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.